

samme Fod i Forretningslivet som de andre. Eller er det ikke i første Række tværtimod Sikkerheden, Stabiliteten, det Hold, der er i Nationalbanken, som Blikket maa fæstes paa? Nationalbanken er det Sted, hvor alle andre i det Øjeblik, det kniber, har at henvende sig for at finde Hjælp og Støtte. Saafremt Banken deltog sammen med alle andre i Forretningslivet paa den Maade, at den blev deres ligestillede Konkurrent, vilde den ogsaa engageres og binde sine Hænder; den vilde ikke staa frit og uafhængigt og være i Stand til at yde Hjælp til andre i det Øjeblik, det krævedes. Hvilken Kalamitet vilde det ikke være, om det i et givet Øjeblik viste sig, at Nationalbanken havde engageret sine Midler i alle mulige Forretninger og selv fremfor nogen anden trængte til Hjælp i Stedet for, den skulde være den Bronzeklippe, som alle andre skulde kunne støtte sig til? Det er neppe gør ligt at forene de to Ting. Jeg formener, at det, som maa være Opgaven for Nationalbanken; ogsaa i Fremtiden, ikke er at vinde Ry og Ros og Omtale for at være energisk og foretagsom; det er en Hæder, som den efter Sagens Natur maa overlade til andre; dens egen Hæder er, at vise sig i Stand til, naar det kommer til Stykket, at være den Grundvold, som staar fast gennem Brydningerne i de for Samfundet vanskelige Tider. Det har Nationalbanken hidtil været, og jeg vil dertil føje at jeg er overtydet om, at man ved at gennemgaa Bankens Historie vil kunne finde mange Eksempler paa, at den har været et Værn for den svage overfor de stærkeres Overgreb. At Evnen til at fylde denne sin Stilling maa vedblive saaledes ogsaa i Fremtiden for Nationalbanken, det er det, vi har Grund til at ønske.

Finansministeren (Brandes): Det er en enkelt Bemærkning af det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck), som giver mig Anledning til at begære Ordet og fremkomme med en Udtalelse. Jeg udbeder mig den ærede Formands Tilladelse til at oplæse nogle Ord. Det ærede Medlem siger Sp. 5802: „ . . . jeg vil derfor være lykkelig, om den højtærede Finansminister vil benytte denne Lejlighed til at sige, at alle Forventninger om, at vi skal indløse Slesvigers Mark til Pari eller en anden Kurs, er falske Forventninger, for ellers er der ingen Grænse for, hvor mange Mark der vil strømme til her“. Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem her

udkaster, er Spørgsmaalet om, hvorledes den danske Stat vil stille sig til den tyske Mønt, der er gængs i den Del af det tyske Rige, som alle haaber og ønsker maa kunne blive indlemmet i den danske Stat som uadskillelig Del af denne; og paa Grund af de forskellige Udtalelser, der er fremkommet Syd for vor Grænse, og ligeledes paa Grund af Udtalelser, som er fremkommet i Danmark, og som nu det ærede Medlem sigter til, finder jeg det rigtigt at fremkomme med nogle Bemærkninger om, hvorledes min Stilling vil være, naar dette Spørgsmaal kommer frem. Det kommer først frem, naar Indlemmelsen i den danske Stat af den omtalte Del af det tyske Rige er sket. I det Øjeblik, Indlemmelsen har fundet Sted, vil dansk Mønt uvilkaarlig være gældende i den Landsdel som i enhver anden Landsdel, der tilhører den danske Stat. Da vil dansk Mønt være lovligt Betalingsmiddel Mand og Mand imellem, og det vil være lovligt Betalingsmiddel ved offentlige Kasser. Imidlertid er det jo at forudse, at der ikke paa den Tid i den Del af Slesvig, vi her taler om, vil være dansk Mønt paa alle Hænder; tværtimod vil det være saaledes, at tysk Mønt i stor Udstrækning, baade Sedler og Skillemønt — sikkert ikke Guld —, vil forefindes i den indlemmede Del, og da er Spørgsmaalet dette: Hvorledes skal Staten stille sig overfor den tyske Mønt og dennes Værdi? Det er klart, at dette Spørgsmaal maa afgøres Der vil da straks være Tale om, at Betaling maa ydes afregnet efter dansk Mønt, men erlægges i tysk Mønt, forsaavidt kun den haves, og det vil altsaa være ved alle offentlige Kasser, f. Eks. ved Toldkasserne for at nævne et meget udstrakt Omraade; i samme Øjeblik som Grænsen flyttes, maa ogsaa Toldgrænsen flyttes, og Varemottagerne i den Del af det indlemmede Land maa altsaa betale Toldafgifterne, saaledes som de i vor Toldlov afregnes, nemlig efter dansk Mønt, men det kan altsaa forudses, at de vil have tysk Mønt at betale med. Ligeledes vil de, der skal købe blot et Frimærke eller en Jernbanebillet eller telegraferne, eller hvad det nu kan være, naturligvis altid møde et Betalingskrav om dansk Mønt. Naar Spørgsmaalet skal afgøres, maa det gøres til Genstand for Lov; det er ikke et Spørgsmaal, som Finansministeren eller Regeringen paa egen Haand kan afgøre. Saaledes mener jeg, Forholdet er. Der maa da blive fremsat et Lovforslag,